Meil on alles weel wanna rahwa kirjotud tunnistussi käes, et jõggi aiwti polle ülle kallaste jooksnud, ehk wägga kassinaste, ning siis ikka suur nälg seäl maal olnud. Nenda olli luggu 2 aastat järgi, pissut aega enne Kristusse sündimist; ning olli siis kange nälg Egiptusses, otsekui ei peaks meie maal 2 aastat järgi, ei wihma piiskagi saddama. Woib ka olla, et need 7 nälja aastat, mis Warao unnes näggi, ja mis Josep temmale ärraselletas, muud ei olle olnud, kui Nilusse jõe kassina upputusse sü. Agga omma siggidusse pärrast, parraja upputusse aastade aial, sedda maad ennemuiste Roma linna wiljaaidaks kutsuti, ja meie päiwil Konstantinopoli linna rahwa polest sesamma au = nimmega weelgi nimmetakse.

Nilusse jõe upputus aasta seäl maal kahte jäusse jäutab. Talwet neil ei olle ollemas; polle muud kui kewwade ja sui. Kewwade hakkab pärrast upputusse lõppo, se on Marti kuust Jürri kuuni; siis wägga kallis ilm; päwa aial parras se, ösе armas jahhutaw willo; keik Ma haljandab, puud ja lilled öitsewad ja lehkawad maggusaste; põllud siis töteggiattega ja nurmed lojustega kaetud. Ussid, maud ja muud romajad, mis meie mail talwkorterisse poewad, näikse seäl, kesk talwe aial tule käes maas rönniwad ja aelewad. Jürri kuust Mardi kuuni sui ja keigeäggedam pallaw, kunni jõggi jälle kallastest ülle käib ja pallawat hakkab willotama.

Kui meie Ma rahwas sest upputussest loewad ehk kuulwad, kül siis ehk monni mõtleb sedda ühhe nisugguse hirmsa ja kolleda asja ollewad, kui se upputus olli, mis 1824 aastal Marti kuu 7mal päwal, Peterburri linnas wägga suurt kahjo teggi. Agga Egiptusse rahwas sedda röömsamad, sedda kaugemale wessi ulla-